

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Departament Gospodarki Odpadami

DGO-SGO.053.2.2022.AR
2122212.9591438.7757988
Warszawa, 13-03-2023

Szanowny Panie Prezesie,

w nawiązaniu do pisma Grupy Azoty Jednostki Ratownictwa Chemicznego Sp. z o. o., z dnia 23 maja 2022 r. znak RZ/1039/2022 w sprawie rozważenia zmian przepisów w obszarze wykorzystania terenów, na których są zlokalizowane zamknięte składowiska odpadów niebezpiecznych, w pierwszej kolejności pragnę podziękować za przesłanie spostrzeżeń w zakresie obowiązujących przepisów, które w Państwa ocenie wymagają zmian pod kątem uwzględnienia na takich terenach możliwości realizacji inwestycji.

Uprzejmie informuję, że sugestie przedstawione w piśmie w zakresie zmian przepisów obecnie obowiązujących, w tym dotyczących składowisk odpadów niebezpiecznych zawierających azbest, będą analizowane w ramach przyszłych prac legislacyjnych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, tym bardziej, że wykorzystanie farm fotowoltaicznych do pozyskania energii elektrycznej, jest korzystne dla środowiska naturalnego.

Niemniej jednak należy wyjaśnić, iż przedstawiona przez Państwa propozycja wykorzystania terenu po zamkniętym składowisku nie zawiera szczegółowych informacji w zakresie planowanej technologii zastosowania farm fotowoltaicznych.

Nieuwzględnienie charakterystyki tak specyficznych obiektów jakimi są składowiska odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych może spowodować:

- nieprzewidywalne skutki dla środowiska naruszenia struktury składowiska odpadów niebezpiecznych;
- zmniejszenie stopnia zabezpieczenia środowiska przed negatywnym wpływem składowiska na otaczające tereny (np. uwalnianie szkodliwych substancji do środowiska gruntowo-wodnego).

Wydaje się, że z punktu widzenia bezpieczeństwa dla środowiska istotne na tym polu będą zagadnienia, takie jak: zakres prowadzonych prac ziemnych, stosowana głębokość wykopów oraz parametry gruntu, na którym dany obiekt miałby być posadowiony. Dlatego zasadne jest w przypadku składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne realizowanie wymagań zawartych w §18 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów¹ (dalej *rozporządzenie składowiskowe*), każdorazowe sporządzenie ekspertyzy w powyższym zakresie. Tym bardziej, że *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą zaliczana jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco*

¹ (Dz.U. z 2022 r., poz.1902)

oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko)².

Należy również wskazać, iż w chwili obecnej w przypadku składowisk odpadów niebezpiecznych nie ma odstępstwa od zakazu budowy zawartego w § 18 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie składowisk odpadów.

Z uwagi na specyfikę tego rodzaju obiektów pod kątem typu i aktualnego stanu faktycznego danego składowiska, rodzaju i właściwości składowanych na nim odpadów, czasu składowania odpadów uzasadnia konieczność indywidualnego podejścia do każdego takiego obiektu, a więc pozostawienie wymagań związanych z wykonywaniem ekspertyzy. Wskazać należy, że składowisko odpadów, zgodnie z art. 123 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach³, tj. ustawa o odpadach obejmuje 3 fazy:

- 1) przedeksploatacyjną - okres poprzedzający uzyskanie pierwszej ostatecznej decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów;
- 2) eksploatacyjną - okres od dnia uzyskania pierwszej ostatecznej decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów do dnia zakończenia rekultywacji składowiska odpadów;
- 3) **poeksploatacyjną - okres 30 lat liczony od dnia zakończenia rekultywacji składowiska odpadów.**

W związku z powyższym należy mieć na względzie, iż w fazie poeksploatacyjnej składowiska istnieje obowiązek jego monitorowania przez okres 30 lat, licząc od dnia uzyskania decyzji o zamknięciu składowiska odpadów; monitoring ten obejmuje wiele parametrów odnoszących się do wód podziemnych i powierzchniowych, odcieków i gazu składowiskowego, a w szczególności kontrolę osiadania powierzchni składowiska odpadów w oparciu o ustalone repery (nie dotyczy składowisk z odpadami niebezpiecznymi).

Należy mieć również na uwadze art. 125 ustawy o odpadach, wskazujący że zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku oraz szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, w związku z prowadzeniem składowiska odpadów.

Wymagania dotyczące **prowadzenia monitoringu i ustanowienia zabezpieczenia roszczeń do zakończenia fazy poeksploatacyjnej zostały wprowadzone do porządku prawnego w związku z koniecznością transponowania przepisów Dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów. Z tego względu wszystkie zmiany przepisów krajowych muszą być zgodne z odpowiednimi zapisami ww. dyrektywy. W chwili obecnej nie są prowadzone prace legislacyjne nad zmianą rozporządzenia składowiskowego.**

Natomiast rozstrzygnięcia w zakresie podnoszonych postulatów dotyczące planów zagospodarowania przestrzennego i przepisów podatkowych, leżą we właściwości Ministra Infrastruktury i Ministra Finansów.

² (Dz. U z 2019 r., poz. 1839)

³ (Dz.U. 2022 r., poz. 699, ze zm.)